

Gevlucht voor het vuurwerk

De hond is een Weimaraner, een ras dat bekend staat om zijn witte vacht en blauw-grijze ogen. Het is een zeer intelligent en actief ras, dat vaak wordt gebruikt als jachthond en als gezelschapshond.

De hond is een Weimaraner, een ras dat bekend staat om zijn witte vacht en blauw-grijze ogen. Het is een zeer intelligent en actief ras, dat vaak wordt gebruikt als jachthond en als gezelschapshond.

ZE IS GEEN ORGEL, WELKOMEN EN OOK LANG VOOR ONZE

De hond is een Weimaraner, een ras dat bekend staat om zijn witte vacht en blauw-grijze ogen. Het is een zeer intelligent en actief ras, dat vaak wordt gebruikt als jachthond en als gezelschapshond.

De hond is een Weimaraner, een ras dat bekend staat om zijn witte vacht en blauw-grijze ogen. Het is een zeer intelligent en actief ras, dat vaak wordt gebruikt als jachthond en als gezelschapshond.

De hond is een Weimaraner, een ras dat bekend staat om zijn witte vacht en blauw-grijze ogen. Het is een zeer intelligent en actief ras, dat vaak wordt gebruikt als jachthond en als gezelschapshond.

De hond is een Weimaraner, een ras dat bekend staat om zijn witte vacht en blauw-grijze ogen. Het is een zeer intelligent en actief ras, dat vaak wordt gebruikt als jachthond en als gezelschapshond.

Amber Schoop: 'Wenen is een prachtige stad hoor, maar de mensen zijn er anders'

FOTO JAN VAN BRED A

Succes en heimwee in Berlijn

In het Nederlandse musicalcircuit lukte het niet, maar in Wenen veroverde de Amsterdamse Amber Schoop de rol van leading lady in de wereldpremière van 'A Good Man'. Binnenkort staat ze in Berlijn als Coretta Scott King in 'The King of Love' – over Martin Luther King.

BIJ THE LION KING stond ze 'on hold'. Mocht er iemand uitvallen door een ongelukje, dan kon men op haar rekenen. "Maar niemand brak een enkel," lacht Amber Schoop. En ook bij de aanstaande musical *Tarzan* lukte het net niet. De rol van Moeder Aap leek onder handbereik te zijn, maar ging toch weer naar een ander. Schoop is er inmiddels wel aan gewend. Ze kent het Nederlandse 'auditiecircuit' op haar duimpje. "Op de een of andere manier wordt het nooit wat."

Een vriend, die net Schoops stamcafé De Huyschkamer komt binnenwandelen, heeft meteen een grap klaar. "Zet maar boven dat stuk: 'Joop (van den Ende, red.) begrijpt mij niet!'"

Haar telefoon ligt onder handbereik. Elk ogenblik verwacht ze bericht uit Berlijn. "Wanneer ik moet overvliegen om met de repetities voor *The King of Love* te beginnen." De middag na het interview blijkt ze al in Berlijn te zijn, op weg naar haar nieuwe collega's.

In korte tijd is er heel wat in haar leven veranderd. Een paar maanden geleden zag ze op de site *audities.nl* een oproep voor een nieuwe, zwarte, musical in Wenen en ze besloot te reageren. Want wat had ze te verliezen? Prompt volgde er een uitnodiging en na twee liedjes en een monoloog – "Met extra Mississippi-accents, want daar speelt het verhaal zich af" – waren de makers

overtuigd. En zo verruilde Schoop de Amsterdamse Rivierenbuurt, waar ze al een leven lang woont, voor de Oostenrijkse hoofdstad en de Wiener Kammer Oper. "Dat was in het begin heel onwettelijk. Een soort droom. Alles werd voor me geregeld. De vlucht en een appartement, helemaal voor mij alleen."

A Good Man, over een zwarte landarbeider die zijn huis wil opknappen en daarmee de jaloezie van de dorpsgemeenschap over zich afroept, werd in Wenen goed ontvangen. "Al moet ik eerlijk zeg-

'NIEMAND HOEFDE ME NOG IETS TE LEREN, DACT IK'

gen dat er ook wel een paar slechte recensies waren. Maar die gingen gelukkig niet over mij." Zelf werd ze door een Amerikaanse criticus vergeleken met Patti LaBelle. Dan magje niet klagen. "Krijgje een rol in een bestaande musical, zoals *Aida*, dan weet je wat je te wachten staat. Hier was alles nieuw. De nummers werden zelfs aan mijn stem aangepast."

Het artiestenleven beviel, al was er ook heimwee. Schoop komt uit een Amsterdamse nest met deels Curaçaose roots. "Mijn moeder is een echte Amsterdamse, mijn vader is een verhollandste Antilliaan.

Hij woont hier al sinds zijn vijfde." Eenmaal in Wenen miste ze het sfeertje wel. "Ik liep door de stad met *Aan de Amsterdamse grachten* door m'n koptelefoon. Wenen is een prachtige stad, hoor, maar de mensen zijn er anders. Ze lachen niet, reageren wat norser. Dat was even wennen. Maar hoeveel ik ook van Nederland hou, ik hou nog meer van m'n vak."

Terwijl ze nog in *A Good Man* stond, wees een van haar collega's haar op de nieuwe Martin Luther King-productie in Berlijn. "Samen met een Amerikaanse collega heb ik toen een nieuw cv opgesteld. Heel direct, anders. Amerikanen zijn bijvoorbeeld niet geïnteresseerd in jaartallen. Het gaat ze om de rollen die je hebt gespeeld."

OF DIE CV de doorslag gaf of niet, Schoop kreeg de rol van Coretta Scott King en ze staat nu in de startblokken. Uit haar tas pakt ze Coretta's *Mijn leven met Martin Luther King*. Ze leest de biografie ter voorbereiding. "Ik hou van stevige rollen, al zou ik ook zo in een luchtige dansmusical stappen. Want dat ben ik ook: a dancer, a mover."

Dat is ze haar hele leven al. Maar haar vader wilde dat ze eerst 'echte' papieren haalde. Dus werd het de pabo in plaats van de kleinkunstacademie en stond Schoop drie jaar voor een klas met kleuters. In haar vrije tijd begon ze te zingen, in

bandjes, achtergrondkoortjes, dinershows en vervolgens bezocht ze in Amsterdam de parttime theateropleiding van Selma Susanna. "Ik dacht dat niemand me nog iets hoefde te leren, maar ik moest echt helemaal opnieuw beginnen. Ik ben er als performer, na vijf jaar, cum laude geslaagd."

Toen begon het grote overleven. Toeren met een kleine cabaretproductie, bedrijfspresentaties doen, presenteren op het North Sea Jazz-festival en rondreizen met een eigen soloprogramma. "Daarmee

'AMERIKANEN GAAT HET OM ROLLEN, NIET OM JAARTALLEN'

ben ik nog op festivals in Servië en Bilbao geweest." En nu dan Berlijn, waar *The King of Love* een bijzondere premièreplek krijgt: de Gedächtniskirche. "We spelen het stuk ook verder alleen in kerken."

Na de Duitse tournee staan Luxemburg, Oostenrijk en Zwitserland op het programma. Spannend vindt ze het, al gaat het achterlaten van vrienden en familie haar wel aan het hart. "Ik ben nu maar vier dagen thuis geweest en heb al zeker acht keer gehuild als ik dacht aan afscheid nemen."

CORRIE VERKERK